

[Statsministeren.]

tilskud. Har det ærede Medlem virkelig glemmt, hvorledes han forvaltede Millionerne til Driftslaaneforeningerne. Det drejede sig nok om adskillige Millioner, saa vidt jeg husker, mange flere, end der her er Tale om til Sukkerroedyrkerne, og en Del af dem kom vistnok aldrig tilbage til Statskassen. Det ærede Medlem kan blot læse i Folkestadstidende for 18. Oktober 1928, Sp. 440, saa vil hans Erindring om, hvordan Millionerne den Gang blev forvaltet, sikkert vaagne. De fleste Roedyrkerer er vel i øvrigt nok Venstremænd, Venstremændene fylder i hvert Fald godt i de Organisationer, der har krævet Tilskuddet. Det er da en Kendsgerning, og det er vel muligt, at en Forargelse som den, det ærede Medlem her offentligt bærer til Skue, virkelig ogsaa findes blandt de menige Roedyrkerer. Men er Venstre forarget, og har denne Forargelse virkelig bredt sig ud til Roedyrkernes Kredse, er der vist ikke det mindste i Vejen for, at de efterhaanden kan melde sig fra og bede sig fritaget for Statstilskud; der er vist ingen, der vil paatvinge dem de Kroner, de hver især skal have for at dyrke Sukkerroer. Hvis de har den samme Opfattelse som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at det er en Statsalmisse, som det er nedværdigende at modtage, kan de ganske roligt give Besked, det ærede Medlem behøver ikke en Gang selv at skrive Hyrdebrev ud om det, de kan godt hver især give Besked, saa vil de blive fritaget for det Tilskud, der er Tale om at give dem.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal hævdede, hvad jeg før var inde paa, at det med Hensyn til en Række Love var komplet ligegyldigt, hvilken Regering vi havde, for vi fik dem alligevel. Kværnen — d. v. s. Rigsdagen — malede disse Love ganske uden Hensyn til, hvem der sad paa Regeringsbænken. Det er et underligt smagfuldt Navn, det ærede Medlem her har fundet til Rigsdagen, men det er jo underordnet. Mærkeligere synes det mig unøgteligt, at Venstre saa ikke selv sørgede for at faa Kværnen til at male, den Gang de havde Haanden paa Svinghjulet, da kunde de jo have malet Restaurationsskattens Ophævelse og Ophjælpning af Fiskeriet, Straffeloven, Støtte til Erhvervene, Seminarieloven o. s. v. Hvorfor malede de ikke alt det, naar det er ganske ligegyldigt, hvilken Regering der sidder? De kunde endda have malet det i den Form, der var dem den mest tiltalende. Men Sandheden er jo, at disse Love var aldrig blevet malet, hvis Venstre havde bevaret Magten.

Og hvordan var det med Bankloven? Den er dog et sikkert Resultat nu, tilmed i en Skikkelse, der svarer som Dag til Nat til den Banklov, som Venstre i sin Tid vilde give Landet. Bankloven puttede Venstre i en Kommission, en overflødig Kommission, hvorfra vi havde Besvær med at faa den hallet ud igen i den rigtige Formulering. Den Formulering, hvori jeg fremsatte den i 1925, og som Venstre modsatte sig og altsaa søgte at drukne i en Kommission, er nu genopstaaet og gennemført. Det var ikke sket med en Venstreregering ved Svinget. Nej, det er neppe saa helt ligegyldigt, som det ærede Medlem mener at kunne paastaa. Selv om Venstre og det konservative Folkparti har de 4 Stemmers Flertal endnu i 2 Aar, er det sikkert ikke ligegyldigt hverken for det ene eller det andet, hvem der har Regeringen.

Det ærede Medlem besværede sig — jeg forstod ikke rigtigt Meningen dermed — over, at Rigsdagen har maattet passe sig selv, og over, at Regeringen har været vaklende og uforberedt. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem sigter til, for naar man har i sin Erindring det ærede Medlems Pasning af Rigsdagen, tror jeg ikke, man kan sige, der er noget i Vejen fra vor Side; vi kan sikkert komme paa Højde med, hvad det ærede Medlem præsterede, vi behøver neppe at skamme os over, at vi ikke har passet Rigsdagen, vi har baade været her, deltaget i Forhandlingerne og sørget for, at der var Love til Behandling, og hvad der i øvrigt skulde være, og vi har været særdeles vel forberedt, forekommer det mig. Se blot den Række af Lovforslag, der er fremsat, og som virkelig er store, omfattende Lovforslag, hvortil der forelaa Forarbejder af en højst mislykket Art. Det er dog lykkedes at faa dem bragt i Orden, saaledes at vi kunde være bekendt at fremsætte dem, og Rigsdagen derefter være bekendt at vedtage en stor Del deraf. Nej, det er vist tomme Talemaader, det ærede Medlem brugte om Pasningen af Rigsdagen.

Jeg lagde Mærke til og glædede mig for saa vidt over, at det ærede Medlem havde forladt den gamle Neergaardske Lignelse om Vragene i Strandkanten, men med det barnlige Sind, som det ærede Medlem har, har han tyet til H. C. Andersen, og i disse glade Jubilæumsdage, hvor man fester for H. C. Andersens 125 Aars Fødselsdag, er det særdeles rimeligt, at det ærede Medlem ogsaa fortæller Eventyr, naar han optræder her. Han fortalte da det Eventyr, der hedder: „Hvad Fatter gør, er altid det rigtige“, men han bildte Tilhørerne ind, at